

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXIV. Differentia 5. Iure civili potest quis armis pugnare pro possessione
sua, resq[ue] suas tueri etiam præveniendō hostem:

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

CXIV.

DIFFERENTIA 5.

Iure civili potest quis armis pugnare pro possessione sua, resq; suas tueri etiam praeueniendo hostem: l. 1. C. Vnde vi, l. 1. Quando licet unicuique sine iudicio se vindicare. At iure Canonico non licet clerico armis pugnare, c. Ex multa, de voto; nec res suas armis tueri debet, c. 1. c. Quicunque 23. q. 3. c. Suscepimus, de homic.

Bartol. 122.

I. Lex 1. citata Diocletiani & Maximiani est: Restè possidenti ad defendendam possessionem, quam sine vitio tenebat, inculpatæ tutelæ moderatione illatam vim propulsare licet. Meliùs est enim occurrere in tempore, quàm post exitum vindicare, l. 1. Quando licet unicuique. Atque ita communiter Interpretes & DD. censent, etiam permissâ aggressoris cade, & his rationibus persuadent: 1. quia defensio iuris naturalis est, & omni iure permisa, c. Sivero, de sent. excomm. l. Ut vim, ff. de iust. quæ nobis etiam cum brutis communis est, l. 1. §. Cum arietes, ff. Si quadrupes pauperiem fec. 2. quia aggressor non ab alio, sed à seipso occidi videtur. Clem. un. de homic. & per consequens defensor non est in dolo. 3. qui occidens ad sui, suarumque rerum defensionem non committit malefium, cum vim vi repellere liceat: & ubi non est delictum, ibi pœna abesse debet. V. Gall. l. 2. Observ. 110. n. 9. & 10.

II. De clericis, ait Gratianus initio q. 23. quòd nec suâ auctoritate, nec

auctoritate pontificis arma capere valeant, facile probatur. Cum enim Petrus, qui primus Apostolorum à Domino fuerat electus, materiam gladium exerceret, ut magistrum à Iudæorum injuria defenderet, audiuit: *Converte gladium tuum in vaginam.* Omnis enim, qui gladium accipit, gladio peribit. Omnis, dico, præter illum, qui legitimâ potestate utitur. Nam rectè s. Ambros. Arma episcopi lacrymæ sunt, & orationes. In c. Ex multa, de voto, clericatus officium inhabiles ad pugnandum reddere Alexander III. asserit. In c. 1. 23. q. 8. Joannes VIII. terrenæ potestatis esse dicit, facularem militiam exercere, terram defendere, de præliis tractare. Item in c. Quicunque eod. à Concilio Meldensi præcipitur, ne clerici arma sumant, nec armati incedant: secus facientes proprii gradus amissione muissentur, quia non possumus simul Deo, & sæculo militare. Denique in c. Suscepimus de homic. irregularis declaratur, qui nocturnos fures, ne ipse ab illis occideretur, occidit: quia expediebat potius (verba

(verba Alexandri papæ sunt) rerum sustinere jacturam, quam pro conservandis vilius rebus & transitoriis tam acriter in alios exardescere.

III. Hisce magno consensu Theologi accedunt, quos inter *Domin. Soto l. 5. de iust. q. 1. art. 4.* Postquam multis ostendit eam prohibitionem non esse juris divini, sed ecclesiastici tantum, quod in ministris Ecclesiæ munditiam, & decentiam requirit. Tribus enim potissimum ex causis arma clericis interdicitur: *Prima est*, quia consecrantur ad ministerium altaris, ubi jugis sit memoria passionis Christi, qui, cum in ara crucis occideretur, percussus, ut ait Petrus Apost. non repercutiebatur, cujus idcirco imitatione non debent esse percussores. Nam *Eccles. 10.* secundum judicem populi, sic & ministri ejus. *Secunda*, in Evangelio, cujus clerici sunt ministri, nullum capitis supplicium aut mutilationis membri ulli vindicando crimini decretum est. *Tertia ratio* ab honestate sumitur, quæ in modo dictis continetur. Decet namque, imò oportet episcopum sine crimine esse, non vinolentum, & percussorem. Et, quemadmodum vasa, & instrumenta, quorum in altaris ministerio usus est, munda, & sancta esse debent, ita multo magis, qui altari serviunt. Item, ut votum emittant clerici ma-

jores, ne semine polluant se, ita lege prohibentur, ne contaminentur effuso sanguine. *Ita Soto.*

IV. Hæc tamen non obstant justæ ac necessariæ defensionis, quæ non minus clericis, quam laicis ab ipsa natura conceditur. Et fateretur prædictus Auctor clericum non fieri irregularem, qui inculpatae tutelæ servatâ moderatione pro vitæ, & rerum suarum defensione aliquem occidit. Quod verò *c. suscepimus*, attinet, ubi Pontifex adversari videtur huic doctrinæ, ab Interpretibus observatum est, illum, qui ibi damnatur, non servasse moderationem, sed absque necessitate manus furibus intulisse. *V. supra Diff. XIV. Barbosa. in cit. c. Antonin. part. 3. tit. 4. c. 3. §. 1. Sylv. v. Bellum II. §. 7. q. 5. Molin. IV. disp. 16. Dom. Soto l. 5. de iust. c. 1. art. 4. Less. c. 9. D. 8. n. 41. & seq. Card.*

Lugo disp. 10. sect. 9.

n. 175. &

seq.

* * *